

SUNČANI SVIJET LUTKARSTVA

Dragi ljubitelji lutkarske umjetnosti, glumci, lutkari, draga naša djeco, i ove godine Bugojno sa radošću dočekuje sve vas veseleći se novim predstavama koje Lutkarskoj Republici poklanjaju Mostarci, Sarajlije, Gradišćanci, Prijedorčani, i naši dragi prijatelji iz Osijeka.

Radujem se što će naš KSC nekoliko dana odjekivati dječijom razdraganošću, od onih predškolaca do onih naoko ozbiljnijih.

Siguran sam da ćemo se lijepo družiti, uživati u lutkarskim predstavama, čitati, svako na svoj način, poruke upućene publici, zaroniti u magični svijet lutaka dok nas naš Bugojnokio pomno prati, sretan i ushićen zbog svih svojih prijatelja čija su srca ispunjena ljubavlju.

Kada bi svi odrasli ljudi zadržali u sebi dijete, svijet bio mnogo ugodniji, veselij, sunčaniji. Pokušajmo oživjeti dijete u sebi, oslobodimo maštu, otvorimo srce za sve dobronamjerne male i velike ljude i prepustimo lutkama da nas bar na nekoliko dana odvedu u jedan drugi, ljepši i sretniji svijet u kojem caruje drugarstvo.

Dobro nam došli, osjećajte se svoji na svome u našoj Lutkarskoj Republici!

Mirza Idrizović

PROGRAM

Ponedjeljak, 21.10.2024.

11,00 – **Mala sala (takmičarski program)**

JU „Gradsko pozorište Gradiška“

„Vilenjak Cvilidreta“

Adaptacija teksta: Anando Čenić

Režija: Anando Čenić

Uzrast: 5-12 godina

Trajanje predstave: 35 minuta.

12,00 – Mala sala

Okrugli sto – razgovor o predstavi „Vilenjak Cvilidreta“

15,30 – Otvaranje izložbe „Metamorfoze“ Mehmeda Klepe u saradnji sa Umjetničkom galerijom Bosne i Hercegovine

16,00 – Pozorišna dvorana

Svečano otvaranje 26. Susreta pozorišta/kazališta lutaka BiH

16,15 – **Pozorišna dvorana (takmičarski program)**

Lutkarsko kazalište Mostar

„Utopija“

Tekst: Vanja Jovanović

Režija: Vanja Jovanović

Uzrast: 10 +

Trajanje predstave: 50 minuta

17,30 – Mala sala

Okrugli sto – razgovor o predstavi „Utopija“

Utorak, 22.10.

11,00 – Mala sala

Akademija za kulturu i umjetnost u Osijeku

„Priča o kotrljanju“

Tekst: studenti Gabriela Redžić i Domagoj Pintarić, mentor prof. dr. art. Saša

Latinović, umjetnički saradnik Goran Guksić

Mentor: red. prof. dr. art. Saša Latinović, sumentor: Goran Guksić, umj. sur.

Uzrast: 3 +

Trajanje predstave: 30 min.

12,00 – Mala sala

Okrugli sto – razgovor o predstavi „Priča o kotrljanju“

- 16,00 – **Pozorišna dvorana (takmičarski program)**
Pozorište mladih Sarajevo
„Ježeva kućica“ (Branko Ćopić)
Dramatizacija: Dubravka Zrnčić-Kulenović
Režija: Dubravka Zrnčić-Kulenović
Uzrast: 5
Trajanje predstave: 60 min
- 17,15 – Mala sala
Okrugli sto – razgovor o predstavi „Ježeva kućica“
- 18,30 – Mala sala
Promocija knjige „Dramaturgija evropskog lutkarstva (fragmenti)“
Autor: Vahid Duraković
Promotori:
Dubravka Zrnčić-Kulenović, teatrologinja
dr. sc. Igor Tretinjak, prof. Akademije za umjetnost i kulturu u Osijeku
Dragan Komadina, izv. prof. Akademije scenskih umjetnosti u Sarajevu

Srijeda, 23.10.

- 11,00 – **Mala sala (takmičarski program)**
Pozorište lutaka Mostar
„Bilo jednom jedno jaje“
Tekst: Saša Eržen
Režija: Silvan Omerzu
Uzrast: 3 +
Trajanje predstave: 35 min
- 12,00 – **Mala sala (takmičarski program)**
Pozorište lutaka Mostar
„Bilo jednom jedno jaje“
Tekst: Saša Eržen
Režija: Silvan Omerzu
Uzrast: 3 +
Trajanje predstave: 35 min
- 13,00 – Mala sala
Okrugli sto – razgovor o predstavi „Bilo jednom jedno jaje“
- 16,00 – Mala sala
Akademija za kulturu i umjetnost u Osijeku
„Crvenkapica“
Tekst: Studenti Lora Kovač i RafaekAnočić, mentoricaizv.prof.dr.art. Maja Lučić i asistentica Matea Bublic.
Mentorica: izv. prof. dr. art. Maja Lučić, sumentor: Goran Guksić, umj. sur., saradnica na kolegiju: Matea Bublic, ass.
Uzrast: 5 +
Trajanje predstave: 30 min

- 17,00 – Mala sala
Okrugli sto – razgovor o predstavi „Crvenkapica“
- 18,00 – Mala sala
Predavanje: Savremenolutkarstvo – prof. dr. Igor Tretinjak
- 18,00 – **Donji Vakuf – Centar za kulturu, informisanje i sport**
Pozorište lutaka Mostar
„Bilo jednom jedno jaje“
Tekst: Saša Eržen
Režija: Silvan Omerzu
Uzrast: 3 +
Trajanje predstave: 35 min

Četvrtak, 24.10.

- 11,00 – Mala sala
Akademija za kulturu i umjetnost u Osijeku
„Neka druga predstava“
Tekst: studentice Tea Mandarić i Jona Zupković, mentorica izv.prof.dr.art. Maje Lučić i asistentica Matea Bublic
Mentorica: i. prof. dr. art. Maja Lučić, sumentor: Goran Guksić, umj. sur., suradnica na kolegiju: Matea Bublic, ass.
Uzrast: 10 +
Trajanje predstave: 30 min.
- 12,00 – Mala sala
Okrugli sto – razgovor o predstavi „Neka druga predstava“
- 16,00 – **Pozorišna dvorana (takmičarski program)**
JU Pozorište „Prijedor“ u Prijedoru
„Crvenkapa“
Tekst: Igor Bojović
Režija: Aleksandar Pejaković
Uzrast: 5 +
Trajanje predstave: 35 min
- 17,00 – Mala sala
Okrugli sto - razgovor o predstavi „Crvenkapa“
- 18,00 – Mala sala
Scensko čitanje
Tekst: „Carevo novo ruho“
Autor: Ferida Duraković
- 19,00 – Mala sala
Predavanje: Savremenolutkarstvo – prof. dr. Igor Tretinjak

Petak, 25.10.

- 11,00 – Gradski trg kod Gimnazije Bugojno
Akademija za kulturu i umjetnost u Osijeku
„Petrica Kerempuh na vašaru“
Tekst: studentica Ana Ilakovac, mentorica: izv.prof.dr.art. Maje Lučić i asistentica Matea Bubljić.
Mentorica: izv. prof. dr. art. Maja Lučić, sumentorica Matea Bubljić, ass. i suradnik na kolegiju Goran Guksić, umj. sur.
Uzrast: 5 +
Trajanje predstave: 35 min
- 12,30 – Mala sala
Scensko čitanje
Tekst: „Trnova Ružica“
Autorica: Marija Ritan (studentkinja 4. godine Smjera za dramaturgiju Akademije umjetnosti Univerziteta u Banjoj Luci)
- 13,00 – Mala sala
Scensko čitanje
Tekst: „Djed i čokolada“
Autorica: (studentkinja Odsjeka dramaturgija Akademije scenskih umjetnosti Sarajevo)
- 17,30 – Mala sala
Prezentacija radionice "Osnovni principianimacijeilutkarskog promišljanja"
Voditelj radionice: Goran Guksić
- 19,00 - Mala sala
Proглаšenje pobjednika i svečano zatvaranje Susreta

Napomena: Tokom Festivala, radionica „Osnovni principi animacije i lutkarskog promišljanja“ će se održavati dva puta dnevno u terminima koji će biti usklađeni sa ostalim programom.

STRUČNI ŽIRI

Alena Džebo

Rođena je 1978. godine u Sarajevu. Na Akademiji scenskih umjetnosti u Sarajevu diplomirala je na Odsjeku za glumu 2002. godine.

Radeći kao freelancer, odigrala je desetine predstava na Otvorenoj sceni Obala Sarajevo, te u pozorištima u Sarajevu, Tuzli, Mostaru, Zenici, Londonu, Torontu, SAD-u.

I tokom studija i kao profesionalna glumica, dodatno se edukovala kroz različite radionice i seminare (*Commedia dell' Arte workshop*, Marco Luly, Italy, Mostar BH 2001, MESS Workshops, Odin teatret, Sarajevo, BH 2007, Sarajevo film festival (SFF) *Talent Campus*, Sarajevo, BH 2007, MESS Workshops, *Meyerholdova Biomehanika*, Alexey Levinskiy, Sarajevo, BH 2008, *Osnovi psihodrame i teorija uloga*- Psihodramski centar TELOS Novi Sad, Sarajevo, BH 2008, *Sarajevska Spika* i Međunarodni plesni seminar u BiH, Sarajevo 2013, *Sarajevska Spika Ples i ritam*, Sarajevo 2013.)

Sa Udruženjem „Život sa Down sindromom FBiH“ saraduje kao dramska pedagoginja i savjetnica za pitanja inkluzije u kulturi.

Od 2006. aktivno je uključena u rad Biblioteke za slijepa i slabovidna lica Bosne i Hercegovine kao čitač.

Za svoj rad i promociju snimanja knjiga za Biblioteku za slijepa i slabovidna lica u BiH, kao i za inkluzivni dramski rad sa djecom i mladima s invaliditetom, dobitnica je nekoliko priznanja: 2015. godine Šampion inkluzije UNICEF BiH, 2018. godine Najbolja predstava Mali MESS „Svirala“ (rediteljica predstave), 2024. godine Grozdanin kikut, Međunarodna nagrada za doprinos razvoju dramskog odgoja.

Ostale nagrade/nominacije su: Djevojčica sa šibicama, Srebrna pahuljica za najbolju dječiju predstavu, Sarajevska zima 2013; Djevojčica sa šibicama, Najbolja glumica, 20. Susreti pozorišta/ kazališta BiH, Bugojno 2012; Return, The Sarajevo Project, DORA Award Nomination Canada, Outstanding play, 2006.

Ostvarila je broje uloge u kratkim i dugometražnim filmovima, TV serijalima, radio dramama.

Za naslovnu ulogu u filmu Sabina K, Cristobala Krusena, dobitnica je Best Actress Awardna CMM Film Festival 2016 i Best Actress Awardna Jaipur International Film Festival India 2017.

Za ulogu u kratkom filmu Import, Ena Sendijarević, dobitnica je nagrade Best Actress, Lucania Film Festival 2017.

STRUČNI ŽIRI

Igor Tretinjak

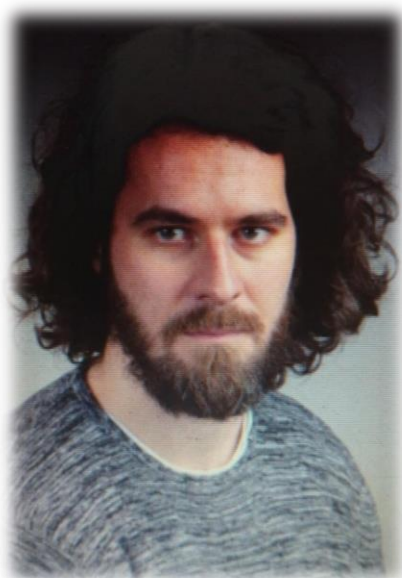
Teatrolog je i kazališni kritičar. Rođen je 1977. godine u Zagrebu. Godine 2005. Na Filozofskom fakultetu u Zagrebu diplomirao je kroatistiku i informatologiju, 2010. teatrologiju, a 2021. doktorirao s temom „Vizualni aspekti lutkarstva za odrasle u Hrvatskoj“. Od 2014. Godine zaposlen je na Akademiji za umjetnost i kulturu gdje se uglavnom bavi poviješću i teorijom lutkarstva.

Glavni je urednik izdanja AUK, pokretač i glavni urednik mrežne stranice o kazalištu kritikaz.com, urednik hrvatskog dijela međunarodne platforme contempuppptry.eu te koordinator kritičarskog tima i urednik u regionalnoj platformi „Od malih nogu“. Glavni je urednik znanstvene knjige „Suvremeno lutkarstvo i kritika“/„Contemporary Puppetry and Criticism“ (Osijek 2022), urednik hrvatskog izdanja časopisa „Lutka: Na rubu“ (Ljubljana, 61/2022.), autor monografske studije „Fenomen Pinklec – od rituala do igre: 30 godina Kazališne družine Pinklec“ (Čakovec, 2017.) i 30-ak znanstvenih i stručnih radova. Član je Hrvatskog društva kazališnih kritičara i teatrologa, Hrvatskog centra UNIMA i Umjetničkog savjeta Međunarodnog festivala kazališta lutaka – PIF.

STRUČNI ŽIRI

Milan Gajić

Rođen je u Banjoj Luci 27.4.1984. godine, gdje je završio osnovnu i srednju školu, kao osnovne i master studije iz dramaturgije na Akademiji umjetnosti Univerziteta u Banjoj Luci. Napisao je priličan broj scenarija i drama. Autor je nekoliko dramaturgija koje su izvedene u Narodnom pozorištu Republike Srpske i Dječijem pozorištu Republike Srpske. Radio je na adaptaciji i poboljšanju dramskih tekstova, a bio je i dramaturg na nekoliko pozorišnih predstava.

Neki od značajnijih radova na filmu, televiziji i u pozorištu su: animirano-dokumentarni serijal *Ustanak* (premijera prve dvije epizode 2022. godine), *Škola na selu*, film srednjeg metra premijerno prikazan 2020. godine, dvanaest epizoda dječje TV emisije *Šareni svijet* prikazane 2015. godine na ELTA TV, dvanaest epizoda TV serije *Zamalo život* prikazane 2013. godine na RTRS-u, dječja drama *Nismo svi letači* premijerno izvedena u Dječijem pozorištu Republike Srpske 2018. godine, dramaturgija zbirke pripovjedaka Džoa Molera *Izgubljeni u Bruklinu* premijerno izvedena 2014. godine u Narodnom pozorištu Republike Srpske, drama za djecu po motivima pripovijetke Petra Kočića *Jablan* u Dječijem pozorištu Republike Srpske 2021. godine i dramaturgija bajke *Konjić Grbonjić* u Dječijem pozorištu Republike Srpske 2022. godine. Koautor je scenarija za dugometražni igrani film *Čuvaj ga* koji je podržan u AVCRS na konkursu za razvoj scenarija i konkursu za razvoj projekta, te se realizacija ovog filma očekuje iduće godine. Pored toga, trenutno radi na završnoj verziji scenarija za dokumentarni film *Koraci u prošlost*. Dobitnik je nagrade za najbolju ideju za TV seriju *Vilino jezero* (sada *Srce Svetovita*) na radionici *Writers Room* održanu u ljeto 2023.

Zaposlen je na Akademiji umjetnosti Univerziteta u Banjoj Luci u zvanju višeg asistenta.

MODERATOR OKRUGLOG STOLA

Strajo Krsmanović

Rođen je 22.6.1952. godine. Diplomirao je na Filozofskom fakultetu u Sarajevu, Odsjek za opštu književnost i teatrologiju. Bio je direktor JU "Collegium artisticum", a sada je direktor Umjetničke galerije Bosne i Hercegovine. Bio je savjetnik u Vijeću ministara u Ministarstvu za Evropske integracije. Aktivan je sudionik i član stručne komisije za izradu zakona o RTVBiH, koja je tada formirana.

Bio je urednik Redakcije Igranog programa TVBiH i poslanik u Predstavničkom domu Parlamenta Federacije BiH te potpredsjednik komisije za informisanje, a u tom mandatu je formirana i Federalna televizija u čijem formiranju je aktivno učestvovao. Od 1975. do 1996. zaposlen je u TV Sarajevo, sada RTVBiH, kao dramaturg, potom urednik igranog, dokumentarno-obrazovnog, dječjeg, informativnog i kulturno-umjetničkog programa. U istom periodu je bio i urednik Redakcije Igranog programa, urednik kulturnog magazina "Paleta" kao i urednik i koautor TV eseja o likovnim umjetnostima, i novinar kulturne rubrike informativnog programa. Istovremeno je sarađivao kao kritičar, novinar i publicista u dnevnim listovima Oslobođenje, Borba, Večernje novine, te u časopisima Lica, Izraz, Sineast, Scena, Pozorište. Koautor je nekoliko knjiga iz oblasti pozorišta kao što su: Monografija Narodnog pozorišta Zenica, Dvadeset pet godina Pozorišta mladih Sarajevo i dr, a autor je knjige eseja Teatr(e)alitet. Bio je selektor, voditelj okruglih stolova i član žirija na većini pozorišnih festivala u BiH i ex-YU. Predsjednik je Upravnog odbora MESS-a. Aktivan je trideset godina u kulturnim zbivanjima u gradu i BiH. Bio je predsjednik Upravnog odbora JU "Collegium artisticum". Rat sa porodicom proveo je u Sarajevu radeći kao novinar, ratni reporter, urednik i šef DESC-a u TV BiH.

MODERATOR OKRUGLOG STOLA

Ismira Mašić

Rođena je u Olovu. Završila je Gimnaziju Dobrinja u Sarajevu. Nakon studija komparativne književnosti na Filozofskom fakultetu, upisuje Akademiju scenskih umjetnosti, Odsjek dramaturgija, u klasi profesorice Elme Tataragić, gdje je trenutno apsolvent. U akademskom zborniku objavljeni su joj scenariji za kratke igrane filmove “Jača” i “Crveno” te prva epizoda diplomske TV serije “Druga prilika”.

Također, objavljena je i njezina radiodrama “Sjeti se ko si” i cjelovečernja drama “Nova godina kad nije bilo sira”. U 2022. godini nagrađena je Nagradom za najbolju studenticu Odsjeka za dramaturgiju. Njen kratkometražni igrani film “Mrtvi čvor” na Sarajevo film festivalu 2023. godine dobio je nagradu za najbolji kratki BH film, kao i nagradu za najbolji kratki film na Međunarodnom danu kratkog filma 2023. Iste godine na Silver Frame Film Festivalu dobija nagradu za najbolji studentski film. Film je prikazan širom regije na filmskim festivalima, kao i u Americi, Francuskoj, Italiji, Indiji. U Americi i Indiji film osvaja special mention nagradu od strane žirija, a njegov festivalski život još uvijek traje. U okviru studija radila je na mnogobrojnim filmskim i pozorišnim projektima. Sa Alteatrom u okviru projekta “Hoćemo! više” postavljen je njen originalni dramski tekst sa mladima iz Goražda pod nazivom “Čuješ li korake iza sebe?”, a predstava je na Festivalu srednjoškolskog dramskog stvaralaštva u Konjicu osvojila 7 nagrada uključujući i nagradu za najbolji autorski tekst. Nakon diplomiranja želi nastaviti svoje školovanje na magistarskom studiju filmske režije. Trenutno radi na razvoju kratkometražnog filma “Mi nemamo sliku s jezera jer mi nikad nisamo bili na jezeru”, razvoju TV serije “Druga prilika” kao i na razvoju prvog dugometražnog filma “Dišem”.

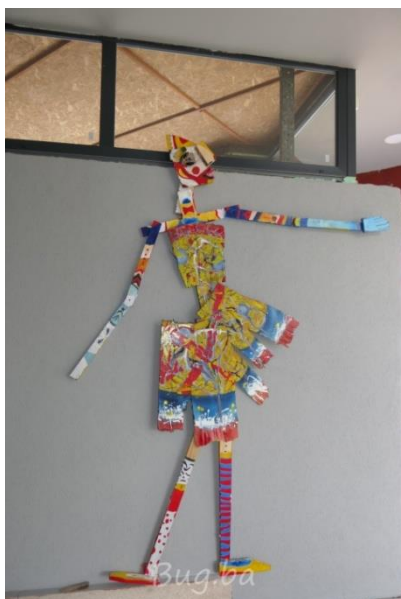
DJEČJI ŽIRI

Na osnovu odluke Organizacionog odbora 26. Susreta pozorišta/kazališta lutaka Bosne i Hercegovine imenuje se Žiri publike koji dodjeljuje:

NAGRADU ZA NAJBOLJU PREDSTAVU U CJELINI

Napominjemo da za ovu nagradu ulaze sve predstave takmičarskog programa Susreta.

Žiri publike 26. Susreta pozorišta/kazališta lutaka Bosne i Hercegovine čine:

Asja Ugarak

Iva Lučić

Berina Duraković

Selina Hrvat

Emrah Bušatlić

Amer Sušić

TAKMIČARSKI PROGRAM
Danas, 21.10.2024.
Mala sala
11,00 sati

Okrugli sto – razgovor o predstavi „Vilenjak Cvilidreta“
Mala sala
12,00 sati

JU „Gradsko pozorište Gradiška“

VILENJAK CVILIDRETA

Režija: Anando Čenić

Igraju:

Dragana Ilić
Anando Čenić

Adaptacija teksta: Anando Čenić

Scenski pokret: Dragana Ilić
Izrada i kreacija lutaka: Zoran Bjelošević
Oslikavanje scenografije: Nenad Balta
Dizajn plakata: Antea Bogdanović
Majstor svjetla i zvuka: Nenad Balaban
Krojački radovi: Ljiljana Šiniković
Majstorski radovi na scenografiji: Saša Anić
Scenografija: Anando Čenić
Umjetnički direktor: Admir Memić
Direktor pozorišta: Zlatan Vidović

Uzrast: 5 – 12 godina
Trajanje predstave: 35 minuta.

Riječ režisera:

“Ovaj vanvremenski klasik Braće Grim govori nam o borbi jedne dobre i poštene djevojke sa manipulativnim vilenjakom, ali i sa kraljem koji ju je zbog njenog hvalisavog oca zatvorio u sobu na dvoru očekujući da će od slame da isprede čisto zlato. Djevojka, ni kriva ni dužna, mora da izvrši težak zadatak nakon kojeg upada u još veću nevolju.

Uz igru, pjesmu i lutkarsko – dramski izraz dvoje mladih glumaca će vam ispričati ovu aktuelnu priču na savremen i autentičan način, ali ne odričući se njene tradicionalne bajkovitosti. ”

O pozorištu...

Gradsko pozorište osnovano je 9.12.2007. godine na Osnivačkoj skupštini u Gradišci. Pozorište je osnovano na inicijativu mladih gradiških glumaca: Draška Vidovića, Admira Mešića, Zlatana Vidovića, Mirele Predojević i Đorđa Jankovića, a uz podršku Opštine Gradiška.

Pozorište je pokrenuto sa ciljem popularizacije pozorišne umjetnosti u Gradišci. To je korak više da opština preraste u grad jer je pozorište jedan od glavnih kulturnih simbola svakog grada.

Pozorište je počelo sa radom 25.4.2008. godine premijerom predstave „Luda Lova“ na sceni Narodnog pozorišta Republike Srpske u Banjaluci. Nakon toga premijera iste predstave u Gradišci u obnovljenom Kulturnom Centru, odigrana je 23. septembra 2008. godine.

Slijede predstave „Audijencija“ u decembru 2008. godine, „Neke djevojke“ 2009. godine, „Do posljednjeg daha“ 2010. godine, „Ne igraj na Engleze“, premijera 2011. godine. Djelujemo u prostorijama Kulturnog centra Gradiška.

U sklopu Gradskog pozorišta pokrenut je i Omladinski studio kojeg čine amateri uzrasta srednje škole. Studio je počeo sa radom u proljeće 2011. godine. Članovi studija su igrali premijeru predstave „Pokondirena tikva“ u režiji Draška Vidovića u decembru 2011.godine. Predstava je učestvovala na FEDRI, amaterskom festivalu u Bugojnu.

JU ” Gradsko pozorište Gradiška” osnovano je Odlukom skupštine grada Gradiška 29.11.2019. godine.

O režiseru...

ANANDO ČENIĆ

Rođen je 24.5.1997. u Banjaluci. Diplomirao je na Akademiji umjetnosti Banjaluka, na Dramskom odsjeku, smjer Gluma. Zaposlen je u Narodnom pozorištu Republike Srpske, gdje je ostvario sljedeće uloge:

- Maks – „Švabica“, režija Dušan Petrović (2024)
- Muškarac - koji je tu da vrijeme brže prođe, „Mali ratovi i kabine Zare“, režija Ivica Buljan (2024)
- Gregorio, Romeov prijatelj, „Romeo i Julija“, režija Sonja Petrović (2023)
- Borkin, MihailoMihailovič, dalji rođak Ivanova, upravnik njegovog imanja, Ivanov, režija Željko Đukić (2023)
- SvetislavHođera, šef kabineta predsjednika vlade, „Zlatno doba“, režija Željko Stjepanović (2020)
- Švercer Salvatore, „Dučić“, režija Jug Radivojević, (2020)
- Veterinar, „Odumiranje međeda“, Aleksandar Pejaković (od 2023 – uskakanje)

Imao je i brojne angažmani izvan Narodnog pozorišta Republike Srpske: u Gradskom pozorištu Gradiška, DIS – pozorištu mladih, Akademiji umjetnosti Banjaluka, Banjalučkom studentskom pozorište, Dječijem pozorištu Republike Srpske i Mostarskom teatru mladih.

Glumio je tv serijama "Boki majstore" i "Dobro jutro komšija", kao i u filmovima: "Crni vuk", "Izlazak pacova", "Dostava" i "Veze".

PRATEĆI PROGRAM

Danas, 21.10.2024.

Umjetnička galerija KSC Bugojno

15,30 sati

**Otvaranje izložbe „Metamorfoze“
Mehmeda Klepe
Umjetnička galerija Bosne i Hercegovine**

(...) Ciklus slika nastao 2023. godine sublimira u sebi Klepina traganja iz prethodnih nekoliko godina. Educirani slikar u njemu, koji je prošao proces „Metmorfoze“ i pokazao da izvrsno vlada znanjem iz istorije slikarstva, u ovom ciklusu na platnima susreće Rothka i Rauschenberga. Klepo obojena geometrijska polja kombinira "Combines" sa upotrebljenim, istrošenim, nađenim predmetima – krpama za brisanje kistova prilikom slikanja. Neke aplicirane (lijepljenjem ili šivanjem) bez intervencije umjetnika, a neke doslikavane ili doctavane.

Od navedenih elemenata gradi čvrstu i discipliniranu kompoziciju koja nosi platno. Tu kompozicijsku čvrstinu na marginama dopunjava svojom već prepoznatljivom „ličnom piktografijom" koju u osnovi čine geometrijski oblici. Tom svomu običajenom repertoaru pridružuje i ljestve, koje su se kao motiv već pojavljivale u ranijem ciklusu slika i crteža (ali i asamblaža). Simbolički potencijal ljestvi kao motiva kreće se od onog religioznog, o priči o Jakovovom (Jakubovom) snu u kojem se po ljestvama uspinju i spuštaju anđeli (meleci) – posrednici između sna i jave, nebeskog i zemaljskog, preko težnje za dostizanjem cilja do spuštanja do najnižih dijelova svijesti. Ove Klepine ljestve, analizirajući njegov cjelokupni opus, mogle bi predstavljati sve navedeno. Položene i nizane jedne uz druge, mogu tvoriti i prugu, „uskotračnu do Foče", kako je u šali rekao Klepo. Pruga kao težnja za odlaskom, za daljinom, za putovanjem. (...)

Maja Abdomerović, iz teksta u katalogu

Danas, 21.10.2024.
Pozorišna dvorana
16,00 sati

Svečano otvaranje 26. Susreta pozorišta/kazališta lutaka BiH

TAKMIČARSKI PROGRAM
Danas, 21.10.2024.
Pozorišna dvorana
16,15 sati

Okrugli sto – razgovor o predstavi „Utopija“
Mala sala
17,30 sati

Lutkarsko kazalište Mostar

UTOPIJA

Režija: Vanja Jovanović

Igraju:

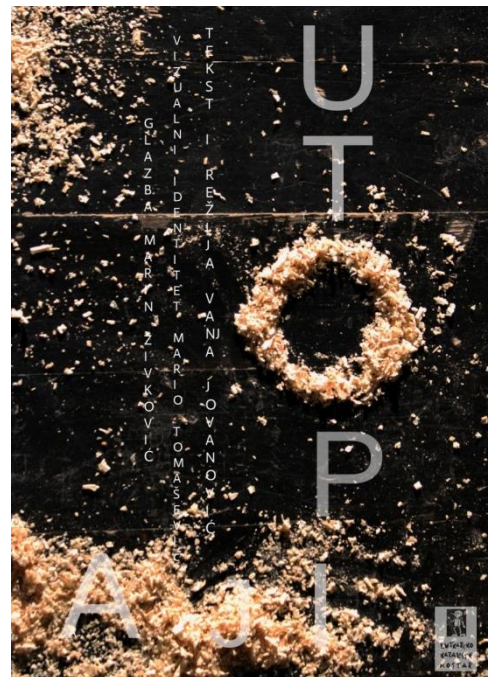
Marta Haubrich
Tibor Oreč
Ivan Nevjestić
Jadranka Popović-Miljko

Tekst: Vanja Jovanović
Vizualni identitet predstave: Mario Tomašević
Glazba: Marin Živković
Asistent dramaturgije: Hana Kunić
Majstor tona: Dario Šunjic
Majstor svjetla: Arian Knezović
Scenski majstori: Zoran Antonijevići Filip Miljko

Uzrast: 10 +
Trajanje predstave: 50 minuta

O predstavi:

Predstava Utopija bavi se značenjem umjetnosti, kako u životu pojedinca, tako i u životu jedne obitelji, jedne nacije, jedne civilizacije i jednog svemira. Predstava metaforički stavlja u focus raspad jedne civilizacije i uspostavu nove u kojoj umjetnost nije dobro došla. U distopijskom stilu ova predstava nudi pretpostavku kako bi svijet izgledao bez umjetnosti, a posebnost joj daje to što se izvodi upravo koristeći raznolike umjetničke izričaje poput likovne, glazbene, glumačke i lutkarske, te ih objedinjuje u kazališni čin. Radnja predstave prati jednu obitelj slikara i njihovu najmlađu članicu Martu. Kada od vršnjaka u školi sazna da joj obitelj od rođenja krije nestanak oca, tvrdeći da će se on vratiti svakog časa, ona odlučuje otići u potragu za njim u zemlju u kojoj je umjetnost zabranjena. U toj zemlji ona pronalazi razne ljude koji su zbog izostanka umjetnosti postali ljušturi ispunjene beznađem, mržnjom i strahom. Svojim umjetničkim djelima ona im pomaže doživjeti mogućnost ljepote življenja i time im pokušava dati smisao.

O pozorištu...

www.lutakabosnehercegovine.ba

Lutkarska scena u Mostaru osnovana je davne 1939.godine, a 1952.godine osnovano je Gradsko pozorište Lutaka Mostar – prva profesionalna ustanova scensko glazbene kulture za djecu Mostara i regije. Predstave su ispočetka bile marionetske, a poslije se uvode i druge lutkarske tehnike.

Kasnih 80-ih godina prošlog stoljeća nastaju neke od zapaženijih predstava u regiji i kazalište doživljava svoj procvat.

U ratnoj 1992.godini, ustanova mijenja ime u Lutkarsko kazalište Mostar, a 1993. godine napravljena je premijera predstave „Grajko i Čupavko“ A. Marodića i L. Paljetka u režiji Luke Paljetka.

Usprkos nedaćama od utemeljenja do danas održava se kontinuitet rada Lutkarskog kazališta Mostar.

U 72. godine svog profesionalnog rada Lutkarsko kazalište Mostar ostavilo je trajni pečat u lutkarskog sceni Mostara i regije. Redovno sudjelujemo na brojnim međunarodnim i domaćim festivalima i surađujemo s različitim autorima i umjetnicima iz svijeta lutkarstva. Kroz bogatu povijest osvojili smo brojne nagrade i priznanja za svoj rad.

Njeguemo raznovrsne tipove lutkarskih tehnika i trudimo se pratiti trendove lutkarstva i biti u korak sa vremenom.

Kroz iznimno kvalitetan program predstava na našem repertoaru koje vjerno čuvamo i njeguemo edukativno smo obrazovali brojne buduće naraštaje djece i mladih a naše predstave na godišnjoj razini posjeti preko 15 000 posjetitelja.

O režiseru...

VANJA JOVANOVIĆ

Rođen je 7.2.1993.godine u Osijeku gdje je završio osnovnu i srednju školu.Nakon srednje građevinske škole, 2011.godine upisuje Umjetničku akademiju u Osijeku, smjer gluma i lutkarstvo na kojoj magistrira 2017.godine. Za vrijeme Akademije sudjelovao je u mnogim akademskim i vanakademskim kazališnim produkcijama, pohađao domaće i inozemne radionice i kao glumac sudjelovao na mnogim domaćim i inozemnim kazališnim festivalima. Na zadnjoj godini Akademije, 2016.godine zaposlen je u gradskom kazalištu lutaka Rijeka. 2018.godine upisuje MA studij kazališne režije i radiofonije na Akademiji dramskih umjetnosti u Zagrebu. Do sada je kao redatelj profesionalno radio u kazalištima GKL Rijeka, GKL Zadar, Puna Kuća, GDK Gavella, Lutkarsko kazalište Mostar i dr.

PRESS KONFERENCIJA

Dana 18.10.2024. godine, održana je PRESS konferencija 26. SUSRETA POZORIŠTA/KAZALIŠTA LUTAKA BiH 2024. godine. Na PRESS konferenciji su prisustvovali: Azra Dževahirić (PR-menadžer Susreta), Mirza Idrizović (direktor Susreta), Senada Milanović (ispred redakcije biltena), Vahid Duraković (organizator kulturnih aktivnosti Kulturno-sportskog centra Bugojno) i Hasan Ajkunić (načelnik Općine Bugojno – generalni pokrovitelj Susreta).

Izdvojeno iz knjige "Dramaturgija evropskog lutkarstva (fragmenti)", Vahid Duraković

1. LUTKARSKA DRAMATURGIJA U 20. STOLJEĆU

Praksa u lutkarskim pozorištima tokom 20. stoljeća ukazuje na to da lutkarski tekst postoji kao jedinstvena i specifična umjetnička forma. Originalne tekstove za lutkarska pozorišta pisali su ugledni dramski pisci i spisateljice, lutkari i lutkarke, pjesnici i pjesnikinje. Pisci poput Evgenija Veniamoviča Speranskog, Jelizavete Tarahovske, Jurija Jelisejeva, Jana Malíka, Františka Weniga, Luke Paljetka, Stevana Pešića i mnogih drugih, stekli su ugled u umjetničkim krugovima kao autori/ce tekstova za lutkarsko pozorište. Pisali su originalne komade-bajke i adaptirali (dramatizirali) bajke, dramske komade, priče, pjesme, mitove i legende, a ponekad i romane. Tokom 20. stoljeća na lutkarsku su dramaturgiju veliki uticaj imala i opća kretanja u dramaturgiji dramskog pozorišta, koja je bila daleko sadržajnije, teorijski mnogo više istražena i analizirana. Promjene koje su se događale u estetici dramskih komada, od Alfreda Jarryja do Jona Fosea, od početaka *građanske drame* i *tragične farse* do *dramaturgije in-yer-face* i *postdramskog teatra*, u mnogim svojim pristupima i izražajnim sredstvima imale su određene bliskosti s estetikom lutkarstva.

Početakom 20. stoljeća otpočeo je razvoj koji je zapadno kazalište, tradicionalno određeno dramom, iz temelja promijenio: avangardni pokreti proklamirali su deliterarizaciju kazališta kao svoj program (Fisher-Lichte, 2011: 137).

Alfred Jarry glumce depersonalizira i pretvara ih u „lutke“, koje mehaničkim ponašanjem i napadnom pretjeranošću oslikava kao groteskne historijske karikature, nemoćne lutke nesposobne da ovladaju vlastitom situacijom. Apollinaireov antirealizam transformiran u nadrealističke slike, koje potiču od njegove veze s kubizmom i dadaizmom, manifestira se u predstavama tako što mnogi elementi scene i predmeti *oživljavaju*. U najpoznatijoj dadaističkoj drami *Srce na benzin* koju je napisao Tristan Tzara likovi su Oko, Usta, Nos, Uho, Vrat i Obrva. *Plava ptica*, bajkovita priča Mauricea Maeterlincka o sreći, velikodušnosti, plemenitosti i prijateljstvu, igra se jednako u dramskom i lutkarskom pozorištu. Idejni tvorci nadrealizma André Breton i Philippe Soupault, 1920. godine koristili su kišobran, šlafrok i šivaću mašinu u „performansu“ *Zaboravite na mene*. U dramama Eugènea Ionesca i Samuela Becketta *ličnosti tragične farse su mehanizmi, marionete koje mehanički reaguju na okolnosti, bez svesti o svom ponašanju i okolnostima koje ih okružuju* (Selenić, 1971: 41). O uspjehu Beckettovih tekstova na lutkarskoj sceni pisao je Edi Majaron u svojoj knjizi *Vera u lutku*.

Njegovo pozorište apsurdna je bilo kao poručeno da lutkom naglasi manipulativnost šematično prikazanih protagonista njegovih drama, „u kojima se ništa ne događa“. Kao takve, one su bile alegorija vremena gvozdene zavese, čovekove zavisnosti od manipulacije na obe njene strane (Majaron, 2014: 124).

Kao glavne zastupnike beketovske dramaturgije u lutkarstvu Srbije Majaron navodi Aleksandra Popovića (*Parodni trčuljak*) i Stevana Pešića (*Lovačka priča* i *Petao s repom duginih boja*). Od hrvatskih autora izdvaja Ivana Bakmaza (*Šešir i šeširica*), Luku Paljetka (*Vesela kutija*, *Priče iz detinjstva – Nikola Tesla*). Među najznačajnije slovenačke autore čija je poetika bila bliska drami apsurdna Majaron navodi Franu Puntara (*Stolica ispod stolice*, *Kruške gore – kruške dole*) i Daneta Zajca (*Petao se sastavlja*, *Zašto i upitnik*).

Bliskost prema lutkarskoj dramaturgiji, a posebno vizuelnoj dramaturgiji koja je okosnica dramaturgije pozorišta lutaka, primjetna je i u otklonu Antonina Artauda od *kulture* i *civilizacije* kao vještačkih tvorevina koje su izvitoperile ljudskost i izazvale *kugu u pozorištu*. Pozivajući na povratak ljudskoj prirodi, Artaud ističe:

Stari totemizam životinja, kamenja, predmeta krcatih eksplozivnom snagom, divljački iskićenih kostima, jednom rečju sve što služi tome da se uhvate, uprave i razvijaju snage, sve je to za nas mrtva tvar iz koje jedino umemo da izvučemo artistsičku i statičnu korist, korist uživaoca a ne učesnika (Arto, 1971: 28).

Bertolt Brecht u nearistotelovskom *epskom teatru* kroz *Verfremdungseffekt* (efekt začudnosti), umanjujući značaj *uživljavanja*, emocije i katarze, želi podstaknuti kritičko razmišljanje čovjeka o svijetu oko sebe. Za ostvarivanje *efekta začudnosti* Brecht se koristi postupcima direktnog obraćanja publici pripovijedanjem, stalnim ulaženjem i izlaženjem glumca iz lika (distanciranjem), songovima, a radnju razvija nizom labavo povezanih epizoda, gdje su *dekor*, *koreografija*, *osvetljenje*, *muzika autonomni elementi komada* (Selenić, 1971: 82). Svi ti elementi epskog teatra imaju direktnu ili posrednu vezu i s izražajnim sredstvima lutkarskog pozorišta i lutkarske dramaturgije.

U knjizi *Lutkarstvo i velikani modernizma*¹ Branka Rudman analizira primjenu dramaturških iskustava Stanislavskog, Brechta i Artauda u lutkarstvu. U estetici lutkarstva S. Obrascova, koji je u mladosti bio član Moskovskog hudožestvenog pozorišta, prepoznaje uticaj *Sistema* Stanislavskog. Rudman tu vezu pronalazi u načinu korištenja pokretnog paravana, koji je u postavci predstava imao bitnu ulogu kod Stanislavskog, dok u lutkarstvu često predstavlja samostalnu lutku. Bitnu vezu pronalazi i u *animaciji glumca* kao *stvaralačkog samosjećanja* (Stanislavski) i *animaciji lutke*, koja se iz pozicije *tehnik animacije* transformira u *umjetnost animacije*,² gdje se veliki značaj pridaje ritmu i tempu kao osnovnim elementima uvjerljivosti igre, odnosno animaciji lutke.

Veze Brechta s *epskim teatrom* su višestruke, a ogledaju se u poetici otvorenog predočavanja *procesa proizvodnje* scenske radnje u *epskom teatru*, što je blisko demistifikaciji lutke i izazivanju sumnje kod publike u mogućnost razgraničenja stvarnosti i ne-stvarnosti. U tom procesu predočavanja ističe se bitnost *Verfremdung* efekta. Jurkowski ga posmatra kao narušavanje scenske iluzije i prikazivanje scenskih događaja ne kao realnih već kao fikcije koja se događa u pozorištu. Bitna razlika ogleda se i u činjenici da *V-effekt* u dramskom teatru nije neophodan, *rad glumca bez Verfremdunga je zamisliv, ali je lutkarski komad bez Verfremdunga nezamisliv jer je u njega upisana napetost koja proističe iz njegove otkrivajuće dualnosti* (Jurkowski, 2006: 141). Korištenje elemenata poetike epskog teatra u lutkarskom teatru ogleda se u songovima, koji najčešće predstavljaju komentar na radnju i autorski stav; u pripovjedaču koji *vodi priču*; u fragmentarnoj dramaturgiji sastavljenoj od više scena među kojima ne postoji čvrsta veza; u udaljavanju glumca od lika u epskom teatru na kojem insistira Brecht, a u lutkarstvu je prisutno u njegovom temelju, odnosno u odnosu lutkar-lutka.

¹ Rudman, Branka. (2017). *Lutkarstvo i velikani modernizma*, Školska knjiga, Zagreb, 2017.

² Rudman u ovom dijelu koristi dijelove teksta "Kanovom teatru" Marijane Petrović, koja ukazuje na razlike između termina *umjetnost animacije*, pod kojim podrazumijeva glumačku sposobnost oživljavanja bilo kojeg materijala (lutke, predmete, maske) i *tehnik animacije*, odnosno načina pokretanja tih materijala.

Antonin Artaud je svoje pozorište, osnovano 1927. godine, nazvao po Alfredu Jarryju. Međutim, u tom pozorištu nikad nije koristio lutke, niti su njegovi tekstovi izvođeni u lutkarskom pozorištu. S druge strane, poetikom *sirovog pozorišta* u mnogim je elementima bio blizak lutkarskoj poetici. Insistiranje na deliterizaciji pozorišta, potenciranje scenskog pokreta kao najznačajnijeg izražajnog sredstva glumca, korištenje *sirovih* zvukova, naglašavanje značaja rituala i mita za pozorište – odlike su *sirovog pozorišta*, koje je vrlo blisko i primjenjivo u lutkarskom pozorištu. Mogućnost ostvarivanja poetike Artaudovog *sirovog pozorišta* u lutkarskom pozorištu prepoznao je i bračni par Michel i Michèle Poletti: oni su 1969. godine u Brèu u Švicarskoj svoje lutkarsko pozorište preimenovali u Teatro Antonin Artaud. Michel Poletti je u svojim lutkarskim predstavama bio posvećen poetici A. Artauda i težnji ka ostvarivanju totalnoga teatra.

Pozorište se nikad, kako u teoriji tako i u praksi, nije odredilo spram poetike postmodernizma po Patriceu Pavisu. Pavis ističe samo nekoliko oprečnih mišljenja³. A Teodora Vigato, pozivajući se na Jurkowskog i njegovo viđenje metamorfoza u pozorištu lutaka u drugoj polovini 20. stoljeća, ističe konkretne promjene u lutkarskom pozorištu u razdoblju postmodernizma.

Lutkarska je poetika u razdoblju postmoderne razbila klasičan paravan i demistificirala lutkarsku animaciju, samim time uništila je čaroliju ili lutkarsku tajnu. Udaljila se od fiksiranog dramskog predloška, uvela improvizaciju i obraćala se izravno gledateljima nastojeći ih uključiti u dramski proces (Vigato, 2020: 421).

Hans-Thies Lehmann u postdramskom teatru dodatno osamostaljuje scenske elemente. Oni dobivaju ravnopravnu ulogu između termina *umjetnost animacije*, pod kojim podrazumijeva glumačku sposobnost *oživljavanja bilo kojeg materijala (lutke, predmete, maske) i tehnike animacije*, odnosno načina pokretanja tih materijala u kreiranju *izvedbenog teksta*, gdje bitnu ulogu ima vizuelna dramaturgija predstave. Referirajući se na Lehmanna, Tretinjak navodi:

Elementi scenske igre oslobađanjem i osamostaljivanjem nisu više tek ilustracija, već potencijalni nositelji i graditelji radnje, igre i izvedbe. Scenografija više nije tek dekor, već suigrač i lik, kostimografija vlastitim karakteristikama oblikuje kretnje lika ili preuzima primat nad njim, svjetlo postaje vodič kroz radnju, važan dio scenografije i potencijalno samostalni lik, a auditivni sloj od zvučne kulise postaje nositelj ritma predstave, oblikovatelj atmosfere, apstraktnog prostora i same igre (Tretinjak, 2022: 31)

U knjizi *Aristotel ili vampir zapadnog pozorišta* Florence Dupont ističe kako je Aristotel – s obzirom na to da je rođen 141 godinu poslije Eshila, 108 godina poslije Sofokla i 101 godinu poslije Euripida, a nije bio ni Atinjanin nego tuđinski čitalac atinske tragedije, čovek koji ne poznaje živo pozorište grada u kojem nije odgojen (Dipon, 2011: 22) – Poetiku bazirao na čitanju tekstova a ne na gledanja predstava, pa je zbog toga afirmisao značaj poezije nauštrb pjevanja, gledanje „spektakla“ usmjerio je ka čitanju i živi scenski događaj pretvorio u tekst. Zanemarujući ritual, muziku, pjevanja i hor, koji su bili bitni elementi grčke antičke predstave, Aristotel je, smatra Dupont, naglašavanjem značaja *fabule* i *predstavljanja* uspostavio pogrešan pozorišni kanon. Evropsko pozorište svojevrijedno je upalo u zamku robovanja *Poetici*, zbog čega je *dramaturgija lišila pozorište teatralnosti* (Dipon, 2011: 174). Zato Dupont naglašava kako je potrebno preispitati historiju pozorišta na Zapadu *idekonstruisati dva parazitska pojma, pojam predstavljanja (mimèsis) i pojam fabule, koji su retko prenosivi na druga pozorišta* (Dipon, 2011: 173).

³Vidjeti više u: Patrice Pavis, *Pojmovnik teatra*, Akademija dramske umjetnosti Zagreb, Centar za dramsku umjetnost Zagreb, Izdanja Antibarbarus, Zagreb, 2004, str. 274.

Jean-Pierre Sarrazac u svojoj knjizi *Poetika moderne drame* ističe kako je *otvorena forma* otvorila put ka *vladavini nereda*, u kojoj autor/ica mora pronaći formu prilagođenu općem društvenom haosu. Početkom 21. stoljeća dramski tekst više nije priča s pravolinijskim procesom, niti s jedinstvom lika i njegova karaktera, nego je to *rapsodijskapulsija* s uznemirujućim glasom koji stalno prekida tok radnje i reže ga na neovisne komadiće. Nova drama, dedramatizirana fragmentarnom strukturom, koristeći montažu, retrospekciju, anticipaciju, ponavljanje-variranje i prekide, nastoji prikazati odnos otuđenog pojedinca prema čovječanstvu u kojem vlada civilizacijski, kulturološki i politički kaos. Predmet savremene drame je *kontraživot*, s likom bez karaktera, koji je svaki dan sve bliži *čovjeku gomile* i koji je suštinski *transpersonalan*⁴.

Lutkarska dramaturgija 20. stoljeća nije bila predmet značajnijih istraživanja, niti su predmet istraživanja opće dramaturgije bili tekstovi koji su izvođeni u lutkarskim pozorištima. Pojedinačne analize i komentari isticali su osnovne specifičnosti lutkarske dramaturgije, koje su se ponavljale od autora do autora ili od teoretičara do teoretičara, a najčešće se spominju sljedeće: neživi predmet oživiljen u scenskom prostoru; lutka u svojoj suštini kao znak znaka je već metafora; lutka je kao oživiljeni predmet već bajka, a bajka je bazirana na crno-bijelom poimanju svijeta; čudesnost kao izvor lutkovnosti; jednostavnost priče; likovi u akciji bez dublje psihologizacije; lutkarski likovi kao arhetipi; epski karakter lutkarske dramaturgije kao niz scena bez bitne uloge uzročno-posljedičnog razvoja radnje; lirski karakter lutkarske dramaturgije kao kombinacija lakonskog jezika i vizuelnih znakova u stvaranju nove narativno-vizuelne poezije koja zapostavlja događaj; fragmentarna dramaturgija; ponavljanje scena i rečenica; groteska kao lutkino najbolje oružje; lutkarstvo kao totalna umjetnost; itd.

Između predstavljenih teorijskih osvrta na dramaturgiju 20. stoljeća i specifičnosti dramaturgije lutkarskog pozorišta vidljive su sličnosti. Veze su sasvim razumljive, jer se radi o dva sasvim bliska semiotička sistema, koji se u procesu osamostaljivanja scenskih elemenata u multimedijском (heterogenom) pozorištu sve više prožimaju.

Razlika se događa jedino u konceptualnom pristupu određenoj predstavi radi korištenja različitih izražajnih sredstava. Specifičnost koncepta podrazumijeva različito značenje određenih znakova u scenskom prostoru, bez obzira na to da li se kao izražajno sredstvo dominantno koriste lutke ili glumci.

Izlaskom glumca na scenu i kreiranjem otvorenog odnosa između glumca-animatora i lutke, odnosno rušenjem principa homogenog lutkarskog pozorišta, proces oživljavanja nežive materije predstavlja *stalni aktivator promjena scenske stvarnosti, odnosno igranja i rušenja scenske iluzije kroz efekt začudnosti* (Tretinjak, 2021: 78).

Navedeni efekt začudnosti ne podrazumijeva nužno Brechtov *Verfremdungseffekt*; naime, u lutkarskom pozorištu taj odnos javljao se i u stvaralaštvu Edwarda Gordona Craiga, Aleksandra Jakovljevića Tairova i Vsevoloda Mejerholjda, i *izražavao se u suprotstavljanju glumca i njegove role, u udjelu maske, u podcrtavanju specijalnih gestova, uključivanju dokumentarističkog materijala, odvajanju govornog teksta od gestikulacije, u citatima stihova i likova, u direktnom obraćanju glumca publici* (Fiebach. U: Jurkowski, 2006: 109). Bez obzira na ulogu *začudnosti* u odnosu glumac-lutkar, promjena njihovog odnosa i usložnjavanje u heterogenom lutkarskom pozorištu imali su presudnu ulogu u promjeni lutkarske dramaturgije krajem 20. i početkom 21. stoljeća.

Proces osamostaljivanja scenskih elemenata u lutkarskom pozorištu, koji postaju animabilni likovi (znakovi) i kontekstualiziraju scenski iskaz, Jurkowski naziva atomizacijom elemenata lutkarskog pozorišta. *Lutke, rekviziti i predmeti žive različite živote i zbog toga imaju različita pozorišna svojstva i sposobni su da stvaraju različite konotacije* (Jurkowski, 2007b: 235).

⁴Više vidjeti u Žan-Pjer Sarazak, *Poetika moderne drame*, Clio, Beograd, 2015.

STRUČNI ŽIRI:

Alena Džebo
Igor Tretinjak
Milan Gajić

MODERATOR OKRUGLIH STOLOVA:

Strajo Krsmanović
Ismira Mašić

ORGANIZACIONI ODBOR:

Hasan Ajkunić
Mirza Idrizović
Senada Milanović
Nedžad Milanović
Suad Velagić
Edin Čatić Bato
Ermina Musić
Antonio Džolan
Vahid Duraković
Tidža Čaušević
Elma Idrizović
Sanja Krnjajić

DJEČJI ŽIRI:

Asja Ugarak
Iva Lučić
Berina Duraković
Selina Hrvat
Emrah Bušatlić
Amer Sušić

DIREKTOR SUSRETA

Mirza Idrizović

KOORDINATOR SUSRETA: Elma Idrizović

ORGANIZATOR KULTURNIH AKTIVNOSTI:

Vahid Duraković

PR SUSRETA: Azra Dževahirić

REDAKCIJA BILTENA:

Nedžad Milanović, urednik
Ermina Musić, tehnička urednica
Senada Milanović
Suad Velagić
Mirza Bušatlić
Belma Šabić
Ajla Sušić

FOTOGRAF BIJENALA:

Edin Čatić Bato

SARADNICI:

Arijan Duradbegović

Adem Ugarak
Adna Kurbegović
Abduselam Hozić
Aida Čefo
Ajna Dželilović
Ajna Ždralović
Amar Dadić
Amina Alispahić
Aida Sušić
Derviš Selimović
Emrah Bušatlić
Ena Ramić
Faris Dedić
Fatima Melić
Hana Tiro
Hana Jusić
Hena Zukić
Ines Fuka
Lana Marjanac
Lejla Ahmetović
Merjem Jusufbašić
Naida Bušatlić
Selma Huskić
Taida Meštrovac
Irhad Topčić

TEHNIČKA EKIPA:

Senad Imamović Struja
Edin Čatić Bato
Mahmut Ždralović
Jusuf Hozić Caci – ima ih još!

DIZAJN PLAKATA I NASLOVNICE

KATALOGA: Tidža Čaušević

UREDNIK INTERNET STRANICE: Edin Čatić Bato

Dizajn i tehnička obrada kataloga: Tidža Čaušević
Priprema kataloga: Ermina Musić
Lektorica: Senada Milanović
Izdavač: JU KSC Bugojno
Za izdavača: Mirza Idrizović, direktor
Štampa: ŠTAMPA Bugojno
Tiraž: 200 komada

VAŽNI BROJEVI I SERVISNE INFORMACIJE:

-POLICIJA 122
-VATROGASCI 123
-HITNA POMOĆ 124
-PORTIRNICA KSC-a 030/509-722
-AUTOBUSNA STANICA 030/251-789
-HOTEL VILLA GRANDE 062/500-577
-DIREKTOR FESTIVALA 030/509-720
-UREDNIK BILTENA 061/796-877